

Incidenční spory

V případě nevykonatelné pohledávky představované požadovaným (kapitalizovaným) úrokem z prodlení, může být popření výše úroků z prodlení odůvodněno i tvrzením, že dlužník (banka) neodpovídá za prodlení, jelikož při stržení finančních prostředků z účtu (právního předchůdce žalobce) jednal (byl povinen jednat) na základě nezákonných exekučních příkazů.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky č.j. 29 ICdo 25/2025-110 ze dne 18.9.2025)

Nejvyšší soud rozhodl v právní věci žalobce GG BETA s. r. o., se sídlem v P., zastoupeného JUDr. Ing. P.B., advokátem, se sídlem v P., proti žalovaným 1) JUDr. Jiřině Lužové, se sídlem v P., jako insolvenční správkyň dlužníka Sberbank CZ, a. s. v likvidaci, zastoupené Mgr. M.H., advokátem, se sídlem v P., a 2) Sberbank CZ, a. s. v likvidaci, se sídlem v P., o určení pravosti a výše pohledávky, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 205 ICm 3251/2023, jako incidenční spor v insolvenční věci 2) žalovaného, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. MSPH 95 INS 12575/2022, o dovolání první žalované proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 17. října 2024, č. j. 205 ICm 3251/2023, 101 VSPH 568/2024-65 (MSPH 95 INS 12575/2022), tak, že rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 17. října 2024, č. j. 205 ICm 3251/2023, 101 VSPH 568/2024-65 (MSPH 95 INS 12575/2022), se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Dosavadní průběh řízení

1. Rozsudkem ze dne 25. června 2024, č. j. 205 ICm 3251/2023-41, Městský soud v Praze (dále též jen „insolvenční soud“):

[1] Zamítl vůči druhému žalovanému (dlužníku Sberbank CZ, a. s. v likvidaci) žalobu na určení pravosti a výše nevykonatelné nezajištěné pohledávky žalobce (GG BETA s. r. o.) za dlužníkem, přihlášené do insolvenčního řízení vedeného insolvenčním soudem pod sp. zn. MSPH 95 INS 12575/2022 (bod I. výroku).

[2] Zamítl (vůči první žalované – JUDr. Jiřině Lužové, jako insolvenční správkyň dlužníka) žalobu na určení pravosti nevykonatelné nezajištěné pohledávky žalobce za dlužníkem (bod II. výroku).

[3] Určil (vůči první žalované), že výše nevykonatelné nezajištěné pohledávky žalobce za dlužníkem činí 94 216 316,26 Kč (bod III. výroku).

[4] Rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (bod IV. výroku).

2. K odvolání první žalované Vrchní soud v Praze rozsudkem ze dne 17. října 2024, č. j. 205 ICm 3251/2023, 101 VSPH 568/2024-65 (MSPH 95 INS 12575/2022):

[1] Potvrdil rozsudek insolvenčního soudu v bodech III. a IV. výroku (první výrok).

[2] Rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení (druhý výrok).

3. Odvolací soud – vycházející z § 192 odst. 1, § 193, § 194 a § 198 odst. 1 zákona č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona), z § 121 odst. 3, § 517, § 559 a § 563 zákona č. [40/1964](#) Sb., občanského zákoníku, a z (označené) judikatury Nejvyššího soudu – přitakal závěru insolvenčního soudu, že první žalovaná – jak se podává z obsahu protokolu o zvláštním přezkumném jednání konaném dne 27. září 2023 a z obsahu přezkumného listu nezajištěné pohledávky – popřela spornou pohledávku (v celkové výši 94 216 317,26 Kč) pouze co do její výše a nikoli (i) co do pravosti. Sporná pohledávka byla při přezkumu zjištěna v rozsahu 1 Kč.

4. Z uplatněných popěrných důvodů tak byla relevantní jen námitka, že žalobce neprokázal výši sporné pohledávky (zákonného úroku z prodlení z částky 129 400 000 Kč za dobu od 31. října 2006 do 6. září 2015). Ostatní důvody popření (právnímu předchůdci žalobce nevznikl nárok na vyplacení úroků z prodlení; dlužník nenese odpovědnost za vznik sporné pohledávky, neboť prvotním důvodem vzniku jistiny pohledávky, od níž žalobce odvozuje svůj nárok, bylo vydání nezákonných exekučních příkazů; právní předchůdce žalobce projevil konkludentní souhlas s odepsáním prostředků z účtu a k jejich odepsání tak došlo po právu) nesměřují proti výši pohledávky, ale proti jejímu vzniku (pravosti), a proto nebylo třeba se jimi zabývat.

5. Není pochyb o tom, že byla-li právnímu předchůdci žalobce pravomocně přiznána jistina (ve výši 129 400 000 Kč), pak mu k ní náleží též příslušenství ve formě úroků z prodlení v zákonné výši. Dlužník byl vyzván k vrácení jistiny žalobou, která mu byla doručena dne 30. října 2006. Dne 31. října 2006 byl tedy dlužník povinen plnit a dnem 1. listopadu 2006 se dostal do prodlení. Od tohoto dne měl žalobce nárok na příslušný zákonný úrok z prodlení, a to až do 6. září 2015, kdy dlužník jistinu vrátil právnímu předchůdci žalobce. Výše pohledávky uplatněná přihláškou pohledávky tudíž odpovídá příslušné právní úpravě, respektive byla uplatněna v nižší částce.

II. Dovolání a vyjádření k němu

6. Proti rozsudku odvolacího soudu (poměřováno obsahem) podala první žalovaná dovolání, jehož přípustnost vymezuje ve smyslu § 237 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“), argumentem, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení právní otázky, která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena. Konkrétně jde (posuzováno podle celého obsahu dovolání) o tuto otázku:

Mohl (a měl) se insolvenční soud při posouzení důvodnosti popření (jen) výše pohledávky zabývat i námitkami, podle nichž dlužník nenese odpovědnost za vznik pohledávky a právní předchůdce žalobce konkludentně souhlasil s odepsáním finančních prostředků?

7. Dovolatelka namítá, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci (dovolací důvod podle § 241a odst. 1 věty první o. s. ř.), a požaduje, aby Nejvyšší soud zrušil rozsudek odvolacího soudu a též body III. a IV. výroku rozsudku insolvenčního soudu a věc vrátil insolvenčnímu soudu k dalšímu řízení.

8. V mezích uplatněného dovolacího důvodu dovolatelka namítá, že uvedené popěrné důvody nemusí směřovat jen proti pravosti pohledávky, ale mohou být i důvodem popření její výše. Soudy obou stupňů pochybily, když se těmito popěrnými důvody nezabývaly s odůvodněním, že dovolatelka pohledávku popřela pouze co do výše.

9. Nárok žalobce je v rozporu s dobrými mravy a měl by být snížen na 1 Kč, jelikož přiznání zákonného úroku z prodlení z částky 129 400 000 Kč (tj. přiznání částky 94 216 317,26 Kč) v plné výši by bylo pro dlužníka nepřiměřeně přísné a nespravedlivé.

10. Dlužník nenes odpovědnost za vznik přihlášené pohledávky ani nezavinil vznik nároku právního předchůdce žalobce na zaplacení částky 129 400 000 Kč. Tyto finanční prostředky vyplatil dlužník z účtu původního žalobce třetím osobám na základě nezákonných exekučních příkazů. Původní žalobce věděl o odepsání finančních prostředků z účtu a až do podání žaloby na vrácení částky neměl proti tomu žádné námitky, tudíž vyjádřil konkludentní souhlas s odepsáním těchto finančních prostředků. Částku 129 400 000 Kč vrátil dlužník původnímu žalobci na základě soudního rozhodnutí a následně tuto částku uplatnil po státu jako nárok na náhradu škody (řízení dosud probíhá).

11. Žalobce ve vyjádření navrhuje, aby Nejvyšší soud dovolání odmítl jako nepřípustné, respektive nedůvodné.

III. Přípustnost dovolání

12. Pro dovolací řízení je rozhodné aktuální znění občanského soudního řádu.

13. S přihlédnutím k části první článku II (Přechodná ustanovení) bodu 1 zákona č. [252/2024](#) Sb., kterým se mění zákon č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [119/2001](#) Sb., kterým se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [120/2001](#) Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. [312/2006](#) Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů, se pro dané insolvenční řízení uplatní insolvenční zákon ve znění účinném do 30. září 2024 i v době od 1. října 2024 [s výjimkou nastavenou pro § 75 a § 109 odst. 1 písm. c/ a § 412a odst. 3 insolvenčního zákona v části první článku II (Přechodná ustanovení) bodu 2 a 3 zákona č. [252/2024](#) Sb.]. Insolvenční zákon v tomto znění je rozhodný i při zkoumání přípustnosti dovolání.

14. Dovolatel napadá dovoláním rozsudek odvolacího soudu „do všech výroků“, tedy i v části, kterou odvolací soud prvním výrokem potvrdil bod IV. výroku rozsudku insolvenčního soudu o nákladech řízení, jakož i co do druhého výroku o nákladech odvolacího řízení. Ve vztahu k těmto výrokům však přípustnost dovolání vylučuje § 238 odst. 1 písm. h/ o. s. ř.

15. Dovolání proti té části prvního výroku napadeného rozhodnutí, kterou odvolací soud potvrdil rozsudek insolvenčního soudu v bodě III. výroku o věci samé, je přípustné podle § 237 o. s. ř., když potud pro ně neplatí žádné z omezení přípustnosti dovolání vypočtených v § 238 o. s. ř. a v posouzení dovoláním předestřené právní otázky, na jejímž zodpovězení spočívá napadené rozhodnutí, jde o věc dovolacím soudem dosud beze zbytku neřešenou.

IV. Důvodnost dovolání

16. Vady řízení, k nimž Nejvyšší soud u přípustného dovolání přihlíží z úřední povinnosti (§ 242 odst. 3 o. s. ř.), nejsou dovoláním namítány a ze spisu se nepodávají, Nejvyšší soud se proto - v hranicích právní otázky vymezené dovoláním - zabýval tím, zda je dán dovolací důvod uplatněný dovolatelkou, tedy správností právního posouzení věci odvolacím soudem co do závěru, že nebyl důvod zabývat se

dalšími námitkami dovolatelky, které směřují proti existenci pohledávky (a nikoli proti její výši), která nebyla popřena co do pravosti.

17. Právní posouzení věci je obecně nesprávné, jestliže odvolací soud posoudil věc podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou, nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

18. Pro právní posouzení věci jsou rozhodné především následující skutkové údaje (jak plynou z obsahu spisu a z insolvenčního rejstříku), z nichž vyšly oba soudy:

[1] Usnesením ze dne 26. srpna 2022, č. j. MSPH 95 INS 12575/2022-A-72, insolvenční soud (mimo jiné) zjistil úpadek dlužníka, prohlásil konkurs na jeho majetek a ustanovil první žalovanou insolvenční správkyní.

[2] Právní předchůdce žalobce (Mgr. Dan Schaffer) přihlásil do insolvenčního řízení vedeného na majetek dlužníka přihláškou pohledávky P408 nevykonatelnou a nezajištěnou pohledávku ve výši 94 216 317,26 Kč. Jako důvod vzniku pohledávky uvedl zákonný úrok z prodlení za období od 31. října 2006 do 6. září 2015 z dlužné částky 129 400 000 Kč, kterou dlužník v letech 2002 a 2005 neoprávněně (na základě nezákonných exekučních příkazů) odepsal z účtu právního předchůdce žalobce, jež byla následně (v řízení vedeném Městským soudem v Praze pod sp. zn. 42 Cm 257/2006) právnímu předchůdci žalobce vůči dlužníku pravomocně přiznána a poté (dne 7. září 2015) dlužníkem uhrazena (připsána na účet právního předchůdce žalobce). V označeném řízení nebylo rozhodnuto o uplatněných úrocích z prodlení.

[3] Při zvláštním přezkumném jednání konaném dne 27. září 2023 popřela dovolatelka pohledávku žalobce (toliko) co do výše 94 216 316,26 Kč s tím, že její skutečná výše činí 1 Kč. Jako důvod popření uvedla, že právní předchůdce žalobce vedl ohledně pohledávky (úroků z prodlení) soudní spor, v němž však její výše nebyla určena. Právní předchůdce žalobce (tudíž) neprokázal výši přihlášené pohledávky.

[4] V průběhu incidenčního sporu (ve vyjádření k žalobě datovaném 18. ledna 2024) doplnila dovolatelka následující důvody popření:

1/ Právnímu předchůdci žalobce nevznikl nárok na vyplacení úroků z prodlení ve výši 94 216 317,26 Kč, neboť dlužník nenese jakoukoliv odpovědnost za vznik této pohledávky, jelikož prvotním a hlavním důvodem vzniku jistiny pohledávky (vyplacených peněžních prostředků ve výši 129 400 000 Kč), z níž žalobce (přihláškou pohledávky P408) uplatňuje úroky z prodlení, bylo vydání nezákonných exekučních příkazů.

2/ Právní předchůdce žalobce věděl o odepsání finančních prostředků z účtu advokátní úschovy na základě vydaných exekučních příkazů a až do podání žaloby v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 42 Cm 257/2006 (21. září 2006) proti tomu neměl žádné námitky. Právní předchůdce žalobce konkludentně souhlasil s odepsáním finančních prostředků z účtu advokátní úschovy. Nemůže se proto domáhat úroku z prodlení z později vráceného plnění, byť se jeho vydání musel domáhat soudní cestou.

19. Pro další úvahy Nejvyššího soudu jsou rozhodná následující ustanovení insolvenčního zákona:

§ 192

Popření přihlášených pohledávek

(1) Pravost, výši a pořadí všech přihlášených pohledávek mohou popírat insolvenční správce, dlužník a přihlášení věřitelé; popření pohledávky lze vzít zpět.

(...)

§ 193

Popření pravosti pohledávky

O popření pohledávky co do její pravosti jde tehdy, je-li namítáno, že pohledávka nevznikla nebo že již zcela zanikla anebo že se zcela promlčela.

§ 194

Popření výše pohledávky

O popření pohledávky co do její výše jde tehdy, je-li namítáno, že dlužníkův závazek je nižší než přihlášená částka. Ten, kdo popírá výši pohledávky, musí současně uvést, jaká je ve skutečnosti výše pohledávky.

20. Ve shora uvedené podobě, pro věc rozhodné, platila citovaná ustanovení insolvenčního zákona již v době zahájení insolvenčního řízení vedeného na majetek dlužníka (29. července 2022) a do vydání napadeného rozhodnutí nedoznala změny.

21. Dosavadní judikatura Nejvyššího soudu při výkladu popěrného úkonu ve vztahu k popření pravosti nebo výše pohledávky ve smyslu § 193 a § 194 insolvenčního zákona je ustálena v následujících závěrech:

[1] Každý procesní úkon (podání) účastníka je nutno posuzovat podle toho, jak byl navenek projeven, nikoliv podle toho, jestli mezi projeveným procesním úkonem a vnitřní vůlí jednatel je skutečný souhlas. Ani podstatný omyl účastníka mezi tím, co procesním úkonem projevila a tím, co jí projeviti chtěla, nemá na procesní úkon a jeho účinnost žádný vliv. Srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. listopadu 2003, sp. zn. 29 Odo 649/2001, uveřejněné pod číslem 11/2006 Sb. rozh. obč., nebo odstavce 53 stanoviska pléna Nejvyššího soudu ze dne 5. ledna 2017, sp. zn. Plsn 1/2015, uveřejněného pod číslem 1/2017 Sb. rozh. obč.).

[2] Popření přihlášené pohledávky je procesním úkonem, pro který přiměřeně platí § 41 odst. 2 o. s. ř. a co do obsahových náležitostí § 42 odst. 4 o. s. ř. Pro posouzení, zda a v jakém rozsahu popřel insolvenční správce pravost, výši, nebo pořadí pohledávky, je v těch insolvenčních řízeních, v nichž lze přihlášené pohledávky přezkoumat pouze při přezkumném jednání, určující obsah popěrného úkonu insolvenčního správce při přezkumném jednání (do skončení přezkumného jednání). Srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. února 2018, sen. zn. 29 ICdo 39/2016, uveřejněný pod číslem 39/2019 Sb. rozh. obč. (dále jen „R 39/2019“), a rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. března 2023, sen. zn. 29 ICdo 63/2022, uveřejněný pod číslem 22/2024 Sb. rozh. obč. (dále jen „R 22/2024“).

[3] Popírá-li insolvenční správce výši pohledávky, musí uvést, jak vysoká je podle něj přihlášená pohledávka; jinak popření pohledávky není perfektní a nemůže vyvolat zamýšlené procesní účinky. Výše pohledávky je přitom popřena tehdy, tvrdí-li se, že tu pohledávka sice je, avšak dlužník dluží

méně, než kolik bylo v přihlášce uvedeno (tvrzení, že dlužník nedluží nic, představuje popření pravosti pohledávky). Při výkladu popěrného úkonu, jímž insolvenční správce popírá celou výši přihlášené nevykonatelné pohledávky věřitele, je nutné přihlížet k důvodům popření, které insolvenční správce může doplňovat nebo měnit (v mezích obrany proti incidenční žalobě věřitele popěrné pohledávky) po dobu, po kterou tomu v incidenčním sporu nebrání účinky koncentrace řízení. Popření (celé) výše přihlášené pohledávky z titulu smluvní pokuty není podle svého obsahu neurčitě a nelze ho ani vykládat jako popření (pouze) pravosti pohledávky, jestliže insolvenční správce popěrný úkon odůvodní tím, že pohledávka z titulu smluvní pokuty je nepřiměřeně vysoká, a současně žádá, aby soud uplatnil moderační oprávnění a snížil výši pohledávky; pro účely výkladu popěrného úkonu přitom není podstatné, zda lze skutečně moderovat přihlášenou pohledávku až na částku 0 Kč a zda je v tomto ohledu insolvenční správce (případně) v právním omylu. Srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. prosince 2022, sen. zn. 29 ICdo 54/2021, uveřejněný pod číslem 104/2023 Sb. rozh. obč. (dále jen „R 104/2023“).

[4] Z hlediska určitosti popěrného úkonu není významné, zda v něm popírající insolvenční správce také skutkově blíže vymezí důvody svého popření (jakkoli je jinak v obecné rovině uvedení takových údajů pro další postup účastníků insolvenčního řízení jistě žádoucí). V mezích „určitého“ popěrného úkonu je insolvenční správce vázán důvody svého popření jen při popření vykonatelné pohledávky, tedy podává-li následně sám žalobu (§ 199 odst. 3 insolvenčního zákona). Důvody popření pravosti nebo výše nevykonatelné pohledávky, stejně jako důvody popření pořadí pohledávky (lhostejno, zda vykonatelné) může insolvenční správce (jako žalovaný v mezích obrany proti incidenční žalobě věřitele popěrné pohledávky) doplňovat nebo měnit po dobu, po kterou tomu v incidenčním sporu nebrání účinky koncentrace řízení. Srov. opět R 39/2019.

[5] Při výkladu popěrného úkonu se (tudíž) nelze omezit pouze na formální vyjádření popírajícího insolvenčního správce o (jím tvrzené) výši popírané pohledávky, aniž by soud přihlédl k celému obsahu popěrného úkonu, včetně tvrzených důvodů popření (ať již byly uvedeny při přezkumném jednání či později v rámci obrany proti incidenční žalobě věřitele popěrné pohledávky, stalo-li se tak v době, po kterou tomu v incidenčním sporu nebrání účinky koncentrace řízení). Srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. října 2023, sen. zn. 29 ICdo 113/2022.

[6] Uplatní-li osoba nadaná popěrným právem jako důvod popření pravosti přihlášené nevykonatelné pohledávky skutečnosti, které jsou (obecně vzato) v případě, že budou prokázány, způsobilé vést k závěru, že přihlášená pohledávka vůbec nevznikla nebo že již zcela zanikla [např. zaplacením, započtením, prekluzí, narovnáním, privativní novací, nebo dohodou o zrušení (zániku) závazku, včetně námitky, že majitelem (stále existující) pohledávky je jiná osoba než přihlášený věřitel], anebo že se zcela promlčela (§ 193 insolvenčního zákona), pak to, že ve sporu o určení pravosti pohledávky vyjde najevo, že pohledávka nevznikla, zanikla nebo se promlčela jen zčásti, není důvodem k tomu, aby soud žalobě (tam, kde ji podává přihlášený věřitel) zcela vyhověl (na základě argumentu, že nebyla popřena výše pohledávky). Insolvenčnímu soudu nic nebrání v tom, aby na výše uvedeném základě žalobě o určení pravosti pohledávky vyhověl jen zčásti a zčásti ji zamítl. Srov. opět R 22/2024.

22. V daném případě se soudy jako relevantním důvodem popření výše pohledávky zabývaly toliko námitkou dovolatelky (uplatněnou při přezkumném jednání), že žalobce neprokázal výši sporné pohledávky, kterou shledaly nedůvodnou (proti čemuž dovolatelka v dovolání nebrojila).

23. Dalšími důvody popření (včas uplatněnými v rámci incidenčního sporu) se soudy nezabývaly s argumentem, že směřují proti existenci pohledávky (a nikoli proti její výši), přičemž pravost pohledávky nebyla popřena.

24. S tímto právním hodnocením se Nejvyšší soud ztotožnil jen částečně, a to u námitky, že k

odepsání prostředků z účtu advokátní úschovy došlo po právu, jelikož s tím právní předchůdce žalobce projevil konkludentní souhlas. Takto formulovaný popěrný důvod vyjadřuje námitku, že pohledávka nevznikla, tudíž se vskutku váže (toliko) k popření pravosti pohledávky. Postup soudů, jež se tímto důvodem popření nezabývaly s argumentem, že pohledávka byla popřena (jen) co do výše, je proto správný.

25. Jinak je tomu ale u popření pohledávky z důvodu, že právnímu předchůdci žalobce nevznikl nárok na její vyplacení, neboť dlužník nenese jakoukoliv odpovědnost za vznik této pohledávky, jelikož prvotním a hlavním důvodem vzniku jistiny pohledávky, od níž žalobce odvozuje svůj nárok, bylo vydání nezákonných exekučních příkazů.

26. Ve vztahu k tomuto popěrnému důvodu se uplatní výše citované závěry R 104/2023 a R 22/2024.

27. Dovolatelkou formulovaný důvod popření (viz odstavec 25) tak umožňoval [pro případ, že by vyšlo najevo, že za vznik pohledávky (za vznik prodlení) nese dlužník odpovědnost jen zčásti] posoudit i (ne)důvodnost výše pohledávky. Soudy nižších stupňů tak byly povinny zabývat se též argumentací dovolatelky, podle níž nebyla pohledávka z titulu úroků z prodlení po právu nad částku 1 Kč.

28. Jinak řečeno, v případě nevykonatelné pohledávky představované požadovaným (kapitalizovaným) úrokem z prodlení, může být popření výše úroků z prodlení odůvodněno i tvrzením, že dlužník (banka) neodpovídá za prodlení, jelikož při stržení finančních prostředků z účtu (právního předchůdce žalobce) jednal (byl povinen jednat) na základě nezákonných exekučních příkazů.

29. Měl-li tudíž odvolací soud za to, že se tento důvod popření vztahuje (jen) k základu (pravosti) pohledávky (kterou dovolatelka nepopřela), nikoliv (též) k její výši, je jeho právní posouzení nesprávné a dovolání je v této části opodstatněné.

30. Nejvyšší soud proto, aniž nařizoval jednání (§ 243a odst. 1 věta první o. s. ř.), zrušil napadený rozsudek odvolacího soudu včetně závislého výroku o nákladech řízení a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení (§ 243e odst. 1 a 2 o. s. ř.).

31. V rozsahu, v němž dovolání nepřipustně směřovalo proti výrokům o nákladech řízení (srov. odstavec 14 odůvodnění shora), Nejvyšší soud dovolání neodmítl (jako objektivně nepřipustné) jen proto, že šlo o závislé výroky, jež musely být zrušeny při zrušení rozhodnutí ve věci samé (srov. např. usnesení velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 25. června 2014, sp. zn. 31 Cdo 2740/2012, uveřejněné pod číslem 82/2014 Sb. rozh. obč.).

32. V další fázi řízení, v níž se bude zabývat popřením výše sporné pohledávky z důvodu, že dlužník nenese odpovědnost za její vznik, neopomene odvolací soud zohlednit závěry rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 3. listopadu 2020, sp. zn. 29 Cdo 78/2016, který se k otázce, zda banka musí postupovat podle exekučního příkazu bez ohledu na jeho podobu, vyjádřil zejména v odstavcích 111 až 117 odůvodnění.

Další články:

- [Náhrada škody zaměstnancem](#)
- [Likvidace dědictví](#)
- [Jistota](#)

- [Insolvenční řízení](#)
- [Exekuce](#)
- [Započtení](#)
- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)